

"Cái nhà là nhà của ta"

Tác Giả: Nguyễn Quang Nhân

Thứ Bảy, 14 Tháng 1 Năm 2012 08:11

Chúng ta tin “Rồi ngày mai quê hương xanh lên màu sông núi/Vì ngày nay dân ta quyết sống vì đất này”!

1. “Cái nhà là nhà của ta / Công khó ông cha lập ra / Cháu con phải gìn giữ lấy / Muôn năm giữ nước non nhà”! Những câu hát trên tuổi trẻ Miền Nam xưa trong sinh hoạt tập thể và các đoàn thể có lẽ không ai là không thuộc, hát lên với tâm hồn rất sôi nổi, tin trên thế là người chủ đất nước, bôn bề vẫy, “Đất hoang ta phá, đất khô ta gầy / Đất mang hoa thơm, tình lại ta dày / Đất ta ta xoi, đất ta ta bới / Đất ta ta tãi, đất ta ta ngãi / Đất cho ta sống, quê hương ta bồng / Đất cho ta chết, quê hương ta vùi” (“Hát tập đồng hoang” Miền Đệ Nhất).

Những tiếng hát, câu ca vang lên bằng sức sống của tuổi trẻ, của mỗi người dân Việt hát lên từ khát vọng, yêu nước, yêu nhà. Nhà của Ta. Ta là chủ, tất cả mọi người Việt Nam, không phân biệt, đều là chủ. Chẳng có ai là tớ. Những ông chủ bình đẳng. Giữ đất là giữ nước. Giữ nước là giữ nhà mà “nước mất nhà tan”. Đó là lẽ sống của tuổi trẻ, lẽ sống của mỗi người con dân Việt. “Đất cho ta sống quê hương ta bồng/ Đất cho ta chết quê hương ta vùi”! Một số người ta sợ, người ta do, người ta nhút nhát thì không khí trời. Không có khí trời thì làm sao có sự sống! Sự sống ấy không bao giờ chết! Mỗi người dân Việt sống với lẽ sống ấy vì “Cái nhà là nhà của ta”! Một chân lý cuộc sống rất đơn giản!

Mấy chục năm qua từ khi đất nước đã không còn chiến tranh, hai miền về một mối, cái lẽ tự nhiên ấy dường như không còn...“tự nhiên” như ta o hóa đã ban. Những niềm vui chia sẻ hân hoan thì niềm âu lo đãập đến. Chẳng có “hòa” và cũng chẳng có “bình”, cuộc “chiến tranh” mới lại bắt đầu với tên gọi khác - Đấu tranh giai cấp; chống tàn dư Mỹ Ngụy...Keo chiến thắng say mê chiến thắng, ngạo nghễ, kiêu binh. Hàng loạt người không chấp nhận đã ra đi dù bỏ xác trên biên giới Thái bình dương; hàng loạt người bị bắt tẩu trung trong các trại cải tạo. Nhiều người đã chết, nhiều người đến nay còn chia vùi...Cuộc chiến - đấu tranh giai cấp – đã tiếp diễn và còn tiếp diễn. Một giai cấp nắm quyền tuyệt đối. “Cái nhà của ta” đã không còn là của ta, “công khó ông cha lập ra” nay đã thành “công” của kẻ

có p đoạ t nhân danh “cách mạng”. Nhân dân - công cu của “bà o l c cách mạng” đã “thua”. “Đô c lậ p, t do, dân chủ” là “đô c lậ p, t do” của kẻ thắng. “Nhân dân”, kẻ ca rất nhiều ng i là nhân sỹ, trí th c, ca nhữg nhà t sa n, th ng gia...ch chặg phá i chi là công nhân, nông dân, lao đ ng nghèo đã “thua”, trắng mắt ra, tất ca đều bi l a, bi mắc l m, nhe da , ca tin, “su p bậ y” cũng chi vì - yêu n c.....

Nhà của ta, của cha ông ta ca mấy nghìn năm lậ p ra nay đã không còn là của ta, nó đã bi t c đoạ t, bi c p và đã mất. Nhà đã không còn, n c cũng đã mất nên xuống đ ng, biê u tình yêu n c chống giặ c ngoạ i xâm, nô i xâm mà bi bắt là chuyê n đ ng nhiên thôi! Tôi cho con dân Việ t – đã mất nhà, mất n c mà không biết mình đã mất, cứ t ng rằng đang còn, nhân dân thành kẻ nô lệ mới mà cứ t ng rằng mình là chủ . C nhin la i cả mô t hệ thống chính trị xã hộ i nhà n c t trên xuống đ i và s th c thi - đấu tranh - của bộ máy ấy trong cuộ c sống hàng ngày, trong tất ca mo i lĩnh v c cuộ c sống xã hộ i ...ất mo i ng i cũng đã thấy. Nếu là “của dân, do dân, vì dân” thì ca cái hệ thống tô ch c bộ máy ấy tô ch c phá i khác, đ ng lối phá i khác, pháp luật phá i khác, hoặ t đ ng phá i khác, cán bộ phá i khác, cuộ c sống nhân dân, đất n c cũng đã khác. Cái mắ t trái, gia danh, phá n bộ i, phi dân chủ , dân tô c, nhân ba n...trên tất ca mo i lĩnh v c đ i sống xã hộ i chính nhữg báo chí “lệ phá i” - c quan truyền thông hùng hậ u của đạ ng công sa n - cũng đã t ph i bày hàng ngày ch c cũng chặg câ n đến “lệ trái”, “lệ Dân”. Toàn bộ bộ máy ấy đều là công cu của đạ ng CS tô ch c, lãnh đạ o đê “đấu tranh” - gây “chiến tranh” vớ i nhân dân trên tất ca “mo i mắ t trậ n” ch c chặg có gì khác. Vớ i đạ ng CS thì cuộ c chiến - đấu tranh -ấy có gi i tuyến nh ng nhân dân la i m hô, hoặ c đã thấy nh ng vớ i thân phá n nh con Kiến, con Thô , con Nai làm sao có thê chống la i bo n Chôn, Cáo, Hùm, Beo, loài dã thú! Nh ng có mô t chân lý - Cái Thiê n luôn thắng cái ác; con ng i luôn thắng loài dã thú vô nhân; kẻ phá n bộ i tô quốc, đất n c, nhân dân, nhân loà i ...bao gi cũng thất bại....

2. Qua cuộ c đ u tranh, do t ba n chất không “chính”, đạ ng công sa n càng đấu tranh càng t diễn biến, t diễn biến mô t cách toàn diê n và ngày càng lậ ba n chất phi dân tô c, phi nhân ba n, phi văn hóa, mất gốc, th giặ c làm cha, vô sỹ, vô liêm, vô ca m... Nhân dân qua cuộ c đấu tranh ấy ngày càng ý th c về quyền dân chủ , s mất n c, hoặ ngoạ i xâm, mất văn hóa dân tô c, thân phá n kẻ nô lệ mới và càng thấy rõ s c ma nh “đậ y thuyê n, lậ t thuyê n” của mình...

Nhữg đạ ng viên công sa n Việ t nam – đ ng ch c hay đã nghi h u - đều là con ng i Việ t Nam, mang ba n chất, văn hóa, truyền thống li ch s dân tô c Việ t Nam, con ng i Việ t Nam; cũng t ng là nhữg con ng i yêu n c, yêu dân; cũng có cha, có mẹ , có nguôn cộ i Tô Tiên, con Lạc, cháu Hồng; cũng có nhữg niềm t hào về tuyên thống anh hùng, bất khuất của dân tô c... Xét về tấm lòng, trong số nhữg kẻ đang nắm quyền bính đang đi ng c dòng li ch s đất n c, nhân loà i, lậ i ích dân tô c, nhân dân ấy biết bao nhiêu kẻ

đã sinh ra trong sòng nghèo khổ, thất học; biết bao nhiêu kẻ đã đem sức sòng bao bọc, nuôi dưỡng cuộc nhân dân, trong tình thương yêu cuộc dân tộc; biết bao nhiêu kẻ đã từng có những ước mơ hoài bão về đất nước, có ý thức, lý tưởng về dân tộc, muốn làm rạng danh đất nước, non sông... Không ít người trong số họ cũng chẳng có ý thức giác ngộ gì gọi là giai cấp; "lý tưởng công xã hội", với họ, nếu có là một thiên đàng nhân bản chứ không phải là một xã hội vô nhân.... Nhiều người đã hy sinh mạng sống rất vô tư, trong sáng chứ không phải vì danh, vì lợi, vì cái tư tưởng, chủ nghĩa công xã hội ác nghiệt của nhân loại.... Họ cũng có gia đình, vợ con, dòng tộc mà cha ông họ đã từng là những anh hùng chống giặc ngoại xâm, vì dân, vì nước chứ không phải là kẻ vong ân bội nghĩa, phản bội tổ quốc ... Sống, hoạt động trong guồng máy vô nhân tính chuyên chính vô sản với cái ba danh và lợi, tham và gian vì lợi ích cá nhân, bè nhóm, đồng quyên, đồng tôn... nên sớm biến chất cũng là lẽ tất nhiên. Trong cuộc đấu tranh với nhân dân, chống lại nhân dân, dân tộc vì để bảo vệ cái ác, cái quyền lợi ích kỷ, họ còn "còn đa dạng còn mình", thế giặc làm cha, phản bội đất nước, đồng lõa với kẻ thù "môi hở, răng lành", "láng giềng bốn tốt", dâng đất ruộng, biên giới, tài nguyên đất nước, biên giới quốc gia, còn ruộng giặc vào nhà, chống lại nhân dân yêu nước, yêu tự do, công lý... Hiếm hoi họ mất nước đã rành rành bội kẻ thù truyền kiếp của dân tộc ... nên họ cũng phải thức tỉnh, ý thức dân tộc, nhân bản, lòng yêu nước cũng phải trở lại đầy. Trong bối cảnh đất nước và thế giới, con đường nào cho sớm tôn vinh và phát triển đất nước? Nằm trong guồng máy họ cũng phải có sự trấn trỗi, họ nên làm, nhiều người đã nói - Đi với Mỹ mất đa dạng; Đi với Tàu mất nước! Họ đã từng diễn biến và sự từng diễn biến ấy là tất yếu! Đó là sự đấu tranh với chính mình giữa những lợi ích cá nhân và lợi ích của dân tộc, tổ quốc; lợi ích cá nhân và lợi ích của đa dạng cho họ những vô tư, với hiếm hoi họ mất nước, di sản vong; là sự đấu tranh giữa ý thức dân tộc và phản dân tộc; giữa nhân dân, dân tộc, tổ quốc Việt Nam và đa dạng, tổ quốc xhcn - vô tổ quốc - của họ; giữa con đường quang vinh dân tộc, nhân loại, giá trị nhân phẩm con người và thể lực đen tối, phi nhân bản, phản động, chống nhân loại...

Đối với đa dạng CS, "suy thoái về tư tưởng chính trị, đạo đức, lối sống của một bộ phận không nhỏ cán bộ, đảng viên," đó là nguy cơ đến "sinh mệnh của Đảng và sự tồn vong của chế độ" (1). "Suy thoái về tư tưởng chính trị" chính là sự từng diễn biến mạnh tính chất nguy cơ, "tồn vong" của đa dạng CS những đối với nhân dân, dân tộc đó là sự từng diễn biến tích cực. Họ đã bước đầu ý thức, đặt Tổ quốc trên đa dạng. Tổ quốc Việt Nam là muôn đời; đa dạng chỉ là giai đoạn nhất chẳng phải "muôn năm". Trong tình cảnh, nhân thức họ đã từng lý khai kho đa dạng CS "vô tổ quốc" và họ cũng đã bước đầu quay về với dân tộc, "Tổ quốc trên hết" những sống trong một hệ thống bộ máy, chế độ phi dân chủ, vô nhân tính, vô pháp vô công họ phải ân hận mình, những rồi chắc chắn-nhân duyên sẽ đến!

Suy thoái về "đạo đức, lối sống" là sự từng diễn biến không có thuốc chữa vì đó là căn bệnh thuộc bản chất của chế độ. Nên kinh tế thị trường trong các xã hội dân chủ với bản chất là dân chủ, hướng đến cái Thiện; tôn trọng, phát huy quyền con người, tất cả vì con người. Với chế độ công xã hội, dù là "nên kinh tế thị trường như hướng xhcn" thì cái ác vẫn thống trị; các quyền tự do, dân chủ, nhân quyền bị bóp nghẹt, biến dạng, gia danh

vì đó là chế độ “đảng chu” của những ông vua tập thể” chứ không phải là “dân chu”. Cái ba nác lên ngôi; tính dã thú thay tính người; luân thường, đạo lý bị đảo lộn; vô cảm trước nỗi đau của con người, sống tồn vong của dân tộc, đất nước; lấy sống sống hạnh phúc của nhân dân, xã hội, đất nước làm “niềm vui, hạnh phúc” để hứa hẹn về một thiên đường...mà biết bao thế hệ con dân Việt đã đi qua những nỗi đau! Tham nhũng là “quốc nạn” cũng là do lòng tham, gian và ác và do từ ba nác chế độ sản sinh ra, dung dốt, bợm và vâng, càng chống thì chúng càng phát triển và phát triển ngày càng tàn bạo, bất nhân. Ai tham nhũng? - Chắc chắn không phải là nhân dân. Tham nhũng của ai? Tất cả đều là từ mô hôi, máu, nước mắt của nhân dân, của dân tộc, đất nước ngàn đời cha ông đã đấu tranh gìn giữ! Quan chức tham nhũng hầu như không từ mô hôi ai, cả bọn máy đảng, nhà nước, đoàn thể do đảng CS lập ra và lãnh đạo những đều được đặt trong một hệ thống với chức danh là – Cán bộ công chức nhà nước và nhân dân phải nuôi cả một hệ thống bọn máy ấy. Họ có phải “vì dân”? - Họ chỉ vì mình, vì đảng của họ và dân là đối tượng cho họ tận thu; họ đã tham nhũng, ăn cắp, tước đoạt cả lòng ham muốn của nhân dân qua những đồng tiền thiêng, cứu người, thậm chí tước đoạt đi cả tài sản, gia đình, cuộc sống của những người là anh hùng, là cán bộ, đảng viên của họ, (2) những người đã từng đổ máu xương để xây chế độ nếu đi ngược lại lòng tham, lợi ích riêng của chúng. Nhân tính cũng không có thì sao có thể “vì dân”?! Cán bộ công chức nhà nước, đoàn thể lại là cán bộ của đảng, do đảng bố trí, sủng dụng, phân công, quản lý, lãnh đạo đầu phải từ gốc con người công dân bình đẳng, đầu phải là cán bộ, công bộc của dân nên cán bộ ấy chỉ biết sống đảng - kẻ cho nó chức, quyền và lợi, bảo vệ cho nó, bao che cho nó; cùng với cả một hệ thống chính trị chuyên chế của đảng - công cuộc đấu tranh, trấn áp nhân dân mà luật pháp là ý chí của kẻ thống trị thì làm sao họ có thể là cán bộ - nhà nước “của dân, do dân”?! Mọi thiết chế, tổ chức gọi là “dân chủ” đều là hình thức. Cái “hình thức” này mới chính là “triều u lan hèn” dân chủ từ sản.

Tình diễn biến tích cực là con đường làm cho đảng CS tình diễn biến về với dân tộc, nhân dân. Nhân dân, dân tộc luôn chờ đón, mong đợi (!) Loại tình diễn biến của bọn [Cộng sản hào, ác bá “đ”](#)

(3), “còn đảng còn mình”... nó sẽ tình diễn biến thành kẻ vô tội quốc, vô đạo, vô nhân - “không còn là người”! Nhân dân và xã hội, đất nước không bao giờ chấp nhận kẻ vô đạo ở đây, nó cũng chính là “bây sâu” ăn tàn, ăn hại, phá nát đất nước, xã hội, dòng giống dân tộc, tổ tiên. Chúng là “bây sâu” mà “bây sâu” ấy đâu chỉ có dốt thấp! “Nguyên nhân của mọi nguyên nhân” ấy là đâu? Có lẽ cả xã hội, đất nước này ai cũng đã thấy!

3. Khác với cuộc đấu tranh của đất nước chống ngoại xâm, bảo vệ độc lập quốc - càng đấu tranh càng tăng thêm sức mạnh, dân tộc đoàn kết, trên đời một lòng! Đảng CS không có độc lập, không có chính nghĩa, sống dân, đấu tranh (giai cấp) với chính nhân dân của mình, và ngày càng đẩy nhân dân vào bước đường cùng, thành những anh Pha (4), Chí phèo thế kỷ 21 (5) muốn sống thì những người “Ai cho tao sống thì?” nên càng đấu tranh càng tình diễn biến với những người ngược lại. Đến nay trong thực tế cuộc sống xã hội chúng ta thấy có một dấu hiệu nào thể hiện sự “sám hối” của đảng CS đối với nhân dân, dân tộc, đất nước. Nhân dân

"Cái nhà là nhà của ta"

Tác Giả: Nguyễn Quang Nhân

Thứ Bảy, 14 Tháng 1 Năm 2012 08:11

chẳng có bất cứ một thứ vũ khí nào trong tay nên phải sợ hãi tàn bạo của kẻ bắt nạt. Nhân dân càng sợ hãi càng nung thêm chí căm thù! Với duyên của thời đại, toàn cầu hóa, bức màn sắt đã bị xé toang. Nhân dân đã dần thấy sức mạnh của chính mình, đã dần vượt qua sợ hãi. (6) Những hiện tượng nhân dân sợ hãi của kẻ thù, đã và đang diễn ra (7); [_ Nông Dân đang Nói Dối](#) (8)Chánh luôn thắng tà. Thiến luôn thắng ác. Gieo nhân nào sẽ gặt quả ấy. Với lòng nhân, tình yêu nước nông nân, trên thế là người chuốt đất nước nhân dân ngày càng ý thức về sức mạnh, quyền dân chủ của mình. Sức mạnh của dân là sức mạnh của nước. “Tức nước, vỡ bờ”, có “thuyền” nào có thể chống đỡ được trước cơn sóng cao ??

Đảng CS nếu biết tiến diễn biến tích cực của nhân dân sẽ mở rộng vòng tay. Lòng dân như lòng biển lớn. Biết bao cá nhân, tập thể nhân sỹ, trí thức, các tầng lớp nhân dân trong, ngoài nước và các tổ chức quốc tế đều là tấm lòng của người dân Việt và nhân loại vì nhân dân, dân tộc, đất nước, Tổ quốc Việt Nam đã cao như báo và đưa ra nhiều phương sách, nhiều Kiến nghị (9), Thăm dò, ý kiến trên mọi lĩnh vực, thậm chí bằng hành động - xuống đường yêu nước ...những đảng CS tra hỏi bằng nhà tù, bằng bạo lực, bằng sự vô cảm, không có con tim..

Muốn “chiến đấu” mình đến tận cùng thì hãy biết lắng nghe, hãy biết tìm “giai đoạn” chính mình. Có cơn đau nào không đau(!) và hãy làm ngay khi còn kịp thì trong vết bầm đen của lịch sử do đảng CS tạo ra sẽ còn có một dấu son!

“Đốt ta ta xối, đốt ta ta bôi./ Đốt ta ta bôi, đốt ta ta ngửi”./ “Đốt cho ta sống, quê hương ta bùng. Đốt cho ta chết, quê hương ta vẫn”!

“Cái nhà là nhà của ta”. Đất của ta, nhà của ta bị cướp mất nay ta đòi lại! Đó là đạo lý của đời!

Cuộc sống dân tộc này hàng mấy nghìn năm nay vẫn luôn bất khuất và vẫn mãi vững bền! Chúng ta tin “Rồi ngày mai quê hương xanh lên màu sông núi/Vì ngày nay dân ta quyết sống vì đất này”!